

• Μετὰ χαρᾶς, ὦ Ζεῦ, • ἀπεκρίθη καὶ ὁ πῦρ τοῦ
 Ἀντλήσασα νὰ πῶ μοι πρόσφερε.
 Νὰ βῶ δὲν ἦν χρεῖα, καὶ ἐγγόστα
 Πῶς ὁ τῆς Κυβερταῖς δόλιος υἱός
 Ἐμὰς τε καὶ τὴν εὐχομὴν νάνιδα,
 Συναμφοτέρους οὐναμα διαμπερίσας
 Μὲ βέλος ἐν καὶ τὸ αὐτὸ ἐρύπησε,
 Καὶ τὰς καρδίας ἀμφοτέρων εἰς ταῦτό.
 Ἐρωτικόν του δίκτυον ἐνέβαλεν
 Ἀπὸ τῆς πρώτης καὶ μικρᾶς προέβην οὖν
 Εἰς ἄλλην ἐτι μείζονα παρακλήσιν,
 Νὰ καταλύσω εἰς τὸν οἶκόν τοῦ πατρός μου
 Τὶ ἐπιτα συνέβη. — Ἐβῶς, φίλοι μου,
 Ἐάν τις δὴ που τοὺς εἰσβάδους τουτοῦσι
 Τυχὸν ποτε, ἐν ὥρᾳ λάβῃ πλήξῃ, καὶ ἐνθῶσῃ
 Τὸ τῆς ὑπομονῆς δὲ μέγα χάρισμα
 Κληρονομήσας ἀπὸ φύσεως ἔδωκε
 Νὰ φθάσῃ καταρθῶσιν, τὸν παρακαλῶ,
 Ἀφοῦ τὴν ἀρετὴν τὴν μίαν ἐκτεταται,
 Κ' ἐπιεικὲς δόλιγόν πρὸς τὸν στίχου γόνον
 Ἐνταῦθα νὰ φανῇ. — καὶ ἡ ἐπιεικία
 Χριστιανικωτάτη εἶναι ἀρετὴ
 Καὶ ταύτης μάλιστα οἱ ἐπαγγελλόμενοι
 Τὸ κορυῶδες τοῦτο ἐπιτέδευμα
 Τοῦ ποιητοῦ ἢ στιχοπλόκου χρῆζουσιν
 Κἀγὼ λοιπὸν ὁ ἐπιπολεῖα ποικίλῃ
 Εἰς στιχοπλόκον τύχῃ ἀγαθῇ, πολλὰς
 Οὐκ ἔστι χρόνος ἐπειδὴ προχειρισθεῖς,
 Ἐνταῦθα τῆς Γραμμομαχίας μου
 Γενόμενος, εἰς σπάνιον περιπέπτακα
 Ποίησις, ἢ στίχων, ὅπως θέλετε.
 Εἰς μάτην τὸν χρόνον τὸν ἐννεαρίθμουν
 Τῶν Ἑλικωνιάδων ὁ πτωχὸς ἐγὼ
 Ἐπικαλοῦμαι! Ἀκαμπτοὶ καὶ ἀτεγχοὶ
 Αὐταὶ οὐδὲ μικρὸν τὸν νοῦν προσέσχον μοι!
 Ἀπ᾽ ἀγνώκως προσέχομαι εἰς τὴν ἱερὰν
 Τοῦ Βαχχοῦ κολυμβήθραν ὅπως βαπτισθῶ
 Εἰς τὰ ἐνδοσυῶν αὐτῆς νάματα
 Ἀλλὰ καρβερίας μὲν ὡς εἰ μάλιστα
 Πολλὴ ἐπλήσθη καὶ κραυπῆλξ, οἴστρου δὲ
 Οὐδὲ μορίου καὶ ἐνδοσυῶσιν
 α' Ἴδου στεῖροτης φαντασίας, ἐστὶ
 Πανᾶθλιέ μου πῶς τὰ, πρὸς ἐμαυτὸν
 Ἐρξάμην παραχρῆμα λίγων ἀπειλῶν
 Κ' ἐπ' ἀληθείας ὁ πυγμαῖος πῶς ἐγὼ
 Καὶ σάδων νὰ τολμήσω τὰ διάπυρα
 Καὶ φλογερὰ τοῦ Ἐρωτος αἰσθημάτων
 Νὰ γράψω μετὰ τοῦς Πριάπους γίγαντας
 Τῶν Μυθιστοριῶν καὶ τῆς Ποίησεως
 Τὸ πῦρ τῆς γλώσσης ἡν οἱ Προμηθεῖς
 Αὐτοὶ παρὰ τοῦ Οὐρανοῦ ἀφῆρπασαν
 Καὶ ἡν κεράμουν δικὴν συμμαχάσσοντες
 Καὶ νῦν μὲν οὕτω διαπλάττοντες νῦν δὲ
 Ἐκείνως, εἰς τὸν χάριτῃ φλόγας χέουσιν
 Ἐρωτικὰς, δι' ὧν τὰ νῆας κεφαλὰς
 Τῶν κυριῶν μας φλέγουσι, τὸ πῦρ αὐτό
 Ποῦ ἔβρον ὁ πτωχὸς τῷ πνεύματι ἐγὼ;
 Καὶ ταῦτα τριοδίτην οὐχ ἔρωτα

Νὰ εἰκονίσω καὶ κοινόν τινα σκεπὴν,
 Ἄλλ' ἔρωτα ἀγνόν καὶ τριευράνιον
 Καὶ δῶκε ἡ καθ' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους,
 Τῆς ποικιλιότητος τῆς εὐκόμου καὶ ξανθῆς
 Διοσι τὶ σημαίνει δὲ πρὸς τοὺτον ὁ
 Διδούς ἐκείνης καὶ τῶν ἡρώων τῶν
 Συσίων καὶ Δουσιῶν μυθιστοριῶν
 Ὡς οὖν ὁ τῆς Ἑλένης παλαιὸς γραφεὺς
 Κἀγὼ πρὸ τῆς εἰκόνος ἀπεράστια
 Τὸν πέπλον τῆς σιγῆς νὰ καταρβίψω καὶ
 Συντόμως λέγω — καὶ τῆς συντομίας μου
 Πολλὰ εἰ ἀναγνώσται ἔχουν δείγματα!!! —
 Συντόμως λέγω εἰς τοὺς ἀναγνώστας μου
 Πῶς εἰς τὸν οἶκον τοῦ κυρίου Ὑπουργοῦ
 Φιλοεῖναι ἔβρον καὶ ὑποδοχὴν
 Ἀρίστην. — Ἄλλ', ὦ μοῖρας μου τῆς δυσμενοῦς
 Καθὼς ἡ κίσα ἀλλάζει μὲν τὴν φωλεάν,
 Τὸν κῶλον αὐτῆς ὅμως οὐδεπώποτε
 Κἀγὼ οἰκίαν ἐξ οἰκίας εἰμαι! ἤμοις
 Ἀπὸ ἀνθρώπου πονηρὸς γενόμενος
 Ἀλλὰ ὁ τάλας πανταχοῦ καὶ πάντοτε
 Τὸν δαίμονά μου τὸν κακὸν μετ' ἐμαυτοῦ
 Καθὼς ἡ κίσα ἔφερον τὸν κῶλον τῆς
 Εἰς ἡλθον μόλις εἰς τῆς ἐρωμένης μου
 Τὴν πατρικὴν οἰκίαν, καὶ εἰς τὸν πενθερὸν
 Τὸν μέλλοντα νὰ δώσω δείγματα τρανὰ
 Τῆς εὐρύτας μου θέλῃσας, παριούσης
 Ἀρφακα αἰφνης τῶν πολλῶν μου γνώσεων
 Νὰ ἐκτραγῇ ἀμέσως ὁ κρατὴρ, καὶ ἰδοὺ
 Ἐκ τῶν πολλῶν μου φῶτων ἔλλαμφθεις αὐτός
 Εἰς πῦρ θερμῆς εὐνοίας πρὸς ἐμὲ εὐθὺς
 Ἀνῆρθη καὶ σπουδῇ εἰς τὰ Ἀνάκτορα
 Δραμῶν τοῦ Μυοχάρους με συμπερεσβευτὴν
 Κατέστησε, καὶ ἄρον ἄρον τὸ λεγόμενον
 Μ' ἡγάκασαν, ὦ ἀρχίσω τὴν πόρεϊάν μου
 Μετὰ τοῦ Μυοχάρους, αἶε τοῦ καιροῦ
 Εἴπερ ποτε καὶ ἄλλοτε ἐπείγοιτο.
 Τὸς δὲ θαλάμους μου εὐθὺς ἄγρια ὄργης
 Πυρὰ ἀνῆψαν καὶ ἀγανακτήσεις
 Καὶ κατὰ τοῦ ἀγρείου Ὑπουργοῦ πυγμῇ
 Νὰ καταφέρω σιδήρεαν ἡθέλησα
 Καὶ ὠτοκαταξίαν αὐτὸν κατὰ γῆς
 Νὰ ρίψω, ἀλλὰ τότε χεῖραν τὸ κακόν
 Τοῦλάχιστον ἐάν τῆς πείνης στρέβλωσιν
 Δὲν ἐπασχον τὰ ἐντὲρά μου, τὸ κακόν
 Μικρὸν θὰ ἦτο ἡ ἀνῆνυμένη καὶ
 Τὴν χρεῖαν ταύτην νὰ προσφαισθῶ ἀλλὰ
 Ἀπίθανον δὲν ἦτο εἰς τὸ πέλαγος
 Τῆς μνήμης αὐτοῦ ρίψας τὸ ἀγκύρτιον
 Ὁ Μυοχάρης δὲ συμπερεσβευτὴς ἐμοὶ
 Νὰ ἀνασῇρῃ ῥῆμά τι πανάραχαιον
 Καὶ νὰ ἀκούσω μάστιγα πλατώνειον
 Συρίζουσαν ἐξείφνης πρὸς τὰ ὠτά μου
 Καὶ ἐν ἀγανακτήσει κατατύπουσαν
 Τὴν ἀκοήν μου τὴν ἀριστοπατρίδα
 • Σοφὸς εἶ ἄρα οὕτως ὥστε σ' ἔλαβεν
 Ὅσοι πατρός τε καὶ μητρός καὶ πάντων τῶν
 Προγόνων πρὸς δὲ καὶ βρωμάτων καὶ